

10^e Zondag door het jaar,

Gen. 3, 9-15; Ps. 130, 1-8; 2 Kor. 4, 13 – 5, 1; Mc. 3, 20-35

Pater Ward Biemans SJ

Vandaag horen we in het evangelie een uitnodiging om ons met Jezus te verbinden. Niet als lid van een of andere vereniging of als volger op sociale media, maar als een familielid van Hem. Zijn broer, zijn zus, zelfs zijn moeder mogen we onszelf noemen, als we van harte Gods wil doen. Misschien zijn we daar niet altijd in geslaagd, omdat onze eigen wil nog te vaak afwijkt van Gods wil. Daarom vragen we om vergeving, zodat we deze Eucharistie kunnen beginnen met een zuiver hart en een gezuiverde wil.

Dierbare broeders en zusters, het feit dat we elkaar broeders en zusters in Christus kunnen noemen, heeft veel te maken met deze evangelietekst. De reden voor Jezus om de mensen om hem heen broeders en zusters te noemen, is in feite nogal schokkend. Zijn familieleden willen hem meenemen, omdat de mensen zeiden dat Hij gek geworden was. Dit is heel vreemd, want Jezus had al een verlamde, een man met een verdorde hand en ook andere mensen genezen. Maar de Schriftgeleerden waren niet overtuigd, waarschijnlijk omdat Jezus de man met de verdorde hand op een sabbatdag had genezen, wat tegen de regels was. Dus zijn familie - en Maria is bij hen - wil Hem tegenhouden, misschien willen ze Hem beschermen omdat ze aanvoelden dat de Farizeeën en de Herodianen aan het beramen waren hoe ze Hem konden vernietigen.

Toen Hij naar huis in Galilea was gegaan, was er een menigte op Hem afgekomen. De Schriftgeleerden die Hem vanuit Jeruzalem waren gevolgd, bekritiseerden Hem nog meer en zeiden dat Hij bezeten was door een onreine geest. Jezus argumenteert heel sterk tegen hen. Doordat zij de goede dingen die Hij doet, handelingen noemen in opdracht van de heerser over demonen, zondigen ze tegen de Heilige Geest. Dit is een soort zonde die niet vergeven kan worden, omdat ze zich afsluiten voor Gods goedheid. Een ernstige boodschap voor hen die Hem willen arresteren, maar goed nieuws voor hen die Gods liefde in Jezus herkennen, voor hen die bij Hem willen horen, voor hen die willen strijden tegen het kwaad.

Jezus wil ons zijn broer en zus en moeder noemen en zo een nieuwe familie stichten. Wij, die van nature kinderen van Adam en Eva zijn. Net als Adam en Eva zijn we soms geneigd om anderen de schuld te geven als ons geweten ons tegenwerkt. Kinderen doen dat al, wanneer de juf of meester hen ter verantwoording roept voor ontoelaatbaar gedrag: 'Maar hij begon.'

In de eerste lezing hoorden we dat door deze neiging relaties erg verstoord kunnen raken: tussen man en vrouw, tussen de mens en de schepping. Trouwens, in de katholieke traditie wordt de vijandschap tussen de vrouw en haar nageslacht en de slang en zijn nageslacht geïnterpreteerd als een profetie van de komst van de Messias, Jezus, geboren uit Maria. In de kunst wordt zij vaak afgebeeld met de slang onder haar voeten.

In dit verhaal uit Genesis wordt de mens inderdaad uit het paradijs verdreven. Hij moet hard werken om een oogst binnen te halen. Dit komt omdat Adam en Eva hadden geluisterd naar de verleiding van de slang, dat ze Gods gelijke zouden worden. Maar voor God is deze breuk niet definitief. Hij geeft de mensen een nieuwe kans. Voor Adam en Eva maakte hij kledingstukken van huiden als kleren. Aan ons, nu we weten wat goed en wat kwaad is, biedt Hij steeds opnieuw zijn wijsheid, zijn kracht en zijn vergeving aan. Daarom bemoedigt Paulus ons in de tweede lezing, want onze innerlijke natuur wordt elke dag vernieuwd, als we maar zoeken naar de dingen die eeuwig zijn. Het nieuwe leven van Jezus, het verheerlijkte leven van de opstanding, is ons ook aangeboden, in ons doopsel en met de uitstorting van de Heilige Geest. We zijn geroepen en gezonden om Gods heilige wil te vervullen. Laten we daarom met deze liefde meegaan. Amen.